

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

Cap. I. Miracula ab A. C. MCDLXXXIX. ad MCDXCV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

Klöpferi Successor, ad vigesimum sextum protulere narrationem, typisque expressam publico commiseret. Anno deinde trigesimo septimo excusus est, auctoritate Oetingani Canoniorum Collegii, Miraculorū libellus, quo ab anno MDCXII. ad trigesimum vsque sextum facta recensentur. Quæ ab hoc anno ad quadragesimum tertium proferentur, è Commentariis ac monumentis Oetinganis, dicto Collegio probatis, depromsimus.

CAPVT I.

MIRACVLA

A B

A. C. MCD LXXXIX.

A D

M CD XCV.

I.

PRimam à piâ matre gratiam tulit infantia. Trimulus in profluentem Meronâ prolapsus, cùm semiho-

A. C. MCD
LXXXIX.

mi horæ spatio fluitasset opis inops
 præfocatus aquâ est. Mater, superan-
 te luctum fiducia, ad sacellum Maria-
 num cadauer extractum deportavit,
 aræque imposuit: & ante simulacrum
 Deiparæ procumbens in genua, cum
 aliis, pro vitâ filii supplicavit. Quo
 confestim, admiratione defixis o-
 mnium animis, ad preces reuixit, &
 subinde, procedentibus annis, excu-
 tus litteris, & sacerdotio initiatus
 eam egit vitam, quæ & sacerdotem
 & tanti beneficii memorem dece-
 ret.

II. Oetingani agri colonus, au-
 nam plauastro vectans, in equo sexen-
 nem collocauerat filium. Excussus
 in terram puer vsque adeò rotarum
 per corpus actarum mole obrutus
 est, vt exiguâ in spe agrè hærentem
 traheret animam. Imploratum pro-
 ceo Deiparæ auxilium, votumq; nam
 cupatum. Postero die sanum vidit
 & miratus est pater, quem pridie in-
 prou-

providè commissum equo propè
perdiderat.

III. Erasmo sylvæ Seiberstorffensis
custodi filius erat bimulus: qui cum
extinctus morbo crederetur, Oetin-
ganæ Virgini ceræ libram pro vitâ
promisit pater. Cum nihil profecis-
set, æquatam cum filii pondere ce-
ram spondit, eumque Deiparæ
vectigalem fecit. Tunc demùm, siue
ex morte receptus, siue ex valetudi-
ne mortiferâ est recreatus.

I. Obsidebat Maximilianus I. Imp.
anno supra millesimum, quadrin-
gentesimum nonagesimo, Neostadi-
um, firmum Pannoniæ oppidum, ab
Vngaris occupatum. Ibi Henricus
Rulko de Pardorff, animo manûque
promptus, in turrim, quâ vim iacula-
torii pulveris magnam condiderat
hostis, factâ cum sociis impressione,
evaserat. Cum oppidani, opportu-
nitatem rei gerendæ nacti, ignem
subiecissent; illicò turris à funda-

A. C.
MCDXCI.

K men-

mentis eruta, cūque ingenti fragore est prolapsa. Milites omnes oppressi, extinctique: solus Rulko, ductor, seruatus est, vixitque sub ruinis inter suorum cadauera dies omnino quattuor. Quoniam verò spes eluctandi nulla præsiidiis in humanis relinquebatur; versus ad diuina, votum profectiois ad Oetinganam Virginem pro vitâ nuncupauit: & voti damnatus, sub motis ruderibus, in lucem emerfit. Ecce autem, quem ferro obarmatum inuoluerat pro-cumbens moles, discussis exutus armis prodiit: & galeæ frustra diffractæ sic hærebant infixæ capiti, vt forcipibus fuerint euellenda. Quæ vitæ miraculo seruata, indubitatum faciebant. Menses deinde quattuor cæcus decubuit, videndi acie flammis elisâ. Reddidit eadem cernendi facultatem, quæ reddiderat viu præsepultum. Sub hæc cū abditus carcere, ferroque constrictus,

in lu-

in luctu & squalore biennium egisset; videndam obtulit se Deipara, & exemptum vinculis asseruit in libertatem. Successit morbus, qui carcere & vinculis arctius omnibus captū membris, attinuit. Quare Oetingam portari lecticā voluit: vbi salutiferā Virginis manu, vigore membris instaurato, sanatus est. quippe sellā gestatoriā illatus in ædem Marianam, finito sacrificio, nullius indigens operæ famularis, in hospitium suis se pedibus retulit. Rem gestam deinde litteris, gentilitio signo munitis, confirmavit.

II. Margaretha, Georgii Bauariæ Ducis filia (quæ postea in Altēhochenaugiensi cœnobio vitam Christo consecrauit) acum temerè per os in palatū demiserat. Eadem parulento apostematis oppressa tumore penè expirauerat. Vtrumque periculum Oetinganæ Virginis beneficio depulsum.

III. Georgius Kalter Hochbüt-
 gensis extinctâ oculi dexteri luce, o-
 mni remediorum adhibito genere,
 nihil promouebat. Oblata fortè per
 quietem Deiparæ species hortatur,
 Oetingæ medicinam oculo quaerata
 alibi non inueniendam. Georgius
 oraculo, tanquam inani somni lu-
 dentis imagine, neglecto, multo
 quàm antè, acriore oculorum cru-
 ciatu torqueri cœpit. Rediit tertio
 post nocte Deipara, deque intermis-
 so ad Oetingam accessu obiurgauit.
 Agnouit ille dominæ vocem, prom-
 ptumque ad imperata facienda ani-
 mum ostendit. Ad Oetinganam, in-
 quit Deipara, meam ædem propera-
 opacam illam, virenti in spatio si-
 tam. Quò ubi accessit, clarissimam
 lucem, sopito oculorum dolore, re-
 cepit.

IV. In Curiâ Neuhofensi qua-
 drimus infans iam decessisse vultu
 videbatur. Cùm improvisò reuixit

set, rogavit mater, vbinā loci fuisset?
Respondit, cū ante vix tertiata
verba balbutiret, Oetingæ se fuisset:
ibi restitutam sibi à Deiparâ sanita-
tem. Quam vocem Deo dictante
prolatam id argumento est, quòd an-
te nihil vnquam de Oetingâ inau-
disset.

V. Cæcilie Reichenmeitingeri-
næ, quo die mariti à latronibus tru-
cidati corpus recepit, filius etiam,
nouem natus annos, in conspectu
decessit. Gemino mersa luctu, vi-
dua, & orba, correpto cultro, suo-
rum funera interitu voluntario cu-
mulare institerat: cū præsens, cla-
râ specie, Dei mater: abijce cultrū,
inquit, viuit puer. Paruit Cæcilia,
& illicò ad filium deproperavit: qui
venientem prior compellans: age
mater, ait, Oetingam me duc quàm
ocysimè: etenim diua mater è mor-
te me suscitauit.

VI. Quædā perpetuo fœdarū volu-
pta-

ptatum conflictata irritamento, auxiliis omnibus, conatu casto, consumptis, apud Oetinganam Virginem profligavit virginitatis hostem. Quod beneficium in chartâ defectum aræ imposuit, vulgarique eorum, quos idem premit hostis, bono iussit.

VII. Cùm magnâ in concione publicè mira nostræ Virginis de loco superiore recitarentur; cuius quædam Mildorffensis, conferto in populo assistens, fidem diētis abrogavit, quòd penè Oetingæ in conspectu habitans nihil vnquam earum rerum accepisset. Domum ubi rediit, ea morborum atrocitas temeritatem consecuta est, vt ab omni vniuersa spe dei ceretur. Perspectâ peccati vindictâ, mox ibi medicinam, vbi vulnus acceperat, quæsiuit. Itaque vt primùm facto veniam postulauit, reditumque ad Oetinganum factum promisit, conualuit.

I. Sexennis Benedicti Wegeri filius omnium consensione mortem obierat. Accitus Engelspergensis Curio, ut funeri sacros Ecclesiæ ritus adhiberet; differri tantisper iussit, quoad Oetinganæ Virginis auxilium intentiore studio imploraretur. Quod ubi factum à parentibus, reuiuiscens puer oculos aperuit, & præter vitam, valetudinem integram, tridui spatio, recuperauit.

A. C.
MCD XCI.

II. In pago quodam lupo quinquennem puerum mordicùs abreptum per agrum raptabat, lacerauâtque. Pagani belluam consecrati puerum quidem receperunt, sed vulneribus octodecim foedè laniatum, & omnium sententiâ mortuum. Pater miserâ nece præreptum filium, voto nuncupato, ab Oetinganâ patronâ requirit. Et mox reuixit puer, conualuitque.

III. Vdalricus Peninger, è Salisburgensis Archiepiscopi ministris,

K 4

Oeni-

Oenipontum equo proficiscens, in
 hospitio membris omnibus de im-
 prouiso captus, promissâ Oetinganæ
 peregrinatione conualuit. At pro-
 lato soluendæ sponfionis tempore,
 ludicro in certamine confossus est,
 iacuitque triduum conclamatus. V-
 bi vigor animo rediit, quanquam
 neglecti voti recordatio spem noui
 beneficii poterat excludere; ausus
 tamen ad Oetinganam sospitam sus-
 spirium tollere, nondum liberati
 voti prioris fide, nouæ gratiæ debito
 est factus, auxilio rursus impetrato.

IV. Sigismundo Webero ventis
 inuisarum antehac viperarum op-
 pletus examine inusitatam in mo-
 lem tendebatur. Terris inde crucia-
 tibus, & aberratione mentis adeo
 tremâ cum peruenisset; adfuit ei
 Deipara, opem vitamque pollicita.
 si domum Oetinganam supplex ad-
 iisset. Tunc ille animo in stationem
 reposito: O, inquit, mater gratia
 vbi

ubi terrarum illa Oetinga? quid autem sciscitor? perquiram: adibo, quacunq; orbis plagâ sitam cognouero. Cum dicto contremuit totus. & extemplò vyperas versicolores per os complures reddidit: post eas anguem duas longum vlnas. Leuatis eâ peste visceribus, animo corporeque sanitas est integrata.

V. Christianus Ambschlamer, ciuis Wasserburgensis, dum securi glaciem, quæ rotas molendini morabatur, perfringit; in subterfluentem prolapsus aquam, atque sub glaciem abreptus mortem animo præsentissimam voluebat. Emergere nequiquam supremis conatibus laboranti opem attulit Maria, per speciem oblata: quæ capite glaciem elidens, Oetingam deinde properare, & in vulgus enuntiare beneficium iussit. Perfregit glaciem, emerfit, Oetingam profectus palàm Deiparæ beneficium prædicauit.

K 5

VI. In

VI. In alpibus Noricis, quas D. Wolfgangus, Ratisbonensis Episcopus, compluribus vitæ sanctitatisque suæ monumentis insigniuit; prædones terni Joannem Baumgartnerum adorti, spoliatum nudumque alligauerant arbori. Vbi cum iam alterum diem constrietus hæssisset, cœpit opem Oetinganæ Virginis implorare. Tertio, quem supremum sibi dixisse credebat miser, cum enixum precando salutem exposceret; Deipara sub vesperam opitulatum aduenit, exemptumque vinculis Oetingam dimisit.

VII. Accumbebant amici frequentes epulis, & mira Oetingana sermone celebrabant: cum Joannes Lauerus, mensæ minister, omnia, tanquam ex vano iactata, contemnebat. At confestim pœnas recordiæ græues luit, in conuiuarum oculis cæcatus. Ei frater, edito ad Deiparam voto, videndi vsum recuperavit.

nit: ille non multò post iterum perdidit, quòd acceptum beneficium Oetingæ non protulisset. Re igitur hoc tandem anno patefactâ, vigor oculis cernendique vis est restituta.

I. Leonardus Gengerus (quem *A C MCD XCII.* coniectura est sub Friderico III. Cæsare, contra Matthiæ, Regis Vngariæ, reliquias, Austriæ limitem infestantes, meruisse) hastâ per collum traiectâ effusus in terram pro mortuo iacebat. Tres hostium turmæ per iacentem adtq; membra fœdum in modum omnia protriuerant, vitam indubiè exculcaturæ, nisi Oetingana obstitisset Virgo, cuius accersito auxilio præsentis è discrimine saluus euasit.

II. Erat Viennæ in vinculis Conradus quidam, furtorum comper-
tus. Primâ nocte vitæ præteritæ facinora cum lacrimis recognoscenti præstò adfuit Deipara: abiectum metu animum erexit: opem vltimum

mum

mum periculi subituro promissa.
 Quâ sponſione inuitatus Oetingana
 profectiois votum nuncupauit, ſi
 id discrimen incolumis exiſſet. Se-
 cundùm hæc, cum neque teſtata ſu-
 ta deſenſionem admitterent, neque
 ſummorum virorum preces ſectere
 ſeueritatem ſententiæ poſſent; la-
 quei ſupplicio in fuream ſublatus
 plectitur. Poſt ſemihoram in Aca-
 demiam illatum eſt cadauer, quò pa-
 teſactum ferro artificem corporis
 humani compoſitionem Medico-
 rum diſcipulis oſtenderet. Ibi dum
 è carro detrahitur à carnifice, de im-
 prouiſo attollit caput. Carnifex e-
 luſam ratus operam ſupplicii, la-
 queo, qui etiam tunc iugulo in hæſe-
 rat, elidere ſpiritum iteratò aggredi-
 tur. Sed repulſus à præſentibus ſu-
 ceſſere iubetur: Medici pauentem ex
 morte Conradum ſectis venis tribus
 recreant. Poſtea, comitante Aca-
 demię miniſtro (Bidellum vocant) mi-
 raculi

Pauculi teste oculato, Oetingam voti
reus accessit, Diuámque vitæ vindi-
cem pro merito est veneratus.

III. Conradus Meringer, ciuis
Burghusianus, ab æde D. Wolfgangi
inalpinâ, quò religionis ergò adie-
rat, cum sociis reuertebatur. Jam
oppido Strasvvalensi propinqua-
bant, cùm, effuso repentè nubibus
ingenti nimbo, sub annosæ pyri se-
ramos conijciunt: & mox ruentis
cum fragore fulminis afflatu humo
cuncti affliguntur. Conradus vstu-
lato dextro latere extinctus iudica-
batur. Paulò tamen post Oetinganæ
Virginis auxilio discessit incolumis.

IV. Lauabatur in balineo infans,
Michaelis Helli filius. Anus cæcutiēs
improuidè bulliētem affudit aquam,
tenerósque paruuli artus fœdum in
modum ambussit. Mirum! decem
ipso dies, sopitis vitæ notis propè
omnibus, decubuerat; cùm voto
Oetinganæ Diuæ pro incolumitate
facto confanatus est.

V. Fi-

V. Filius Achatii Platneri Rotenburgensis de sublimi prolapsus oculum vtrumque eliserat : adhæc linguâ , manibus , pedibusque captus neque mouere se , neque verbum ferri poterat. Oculi ter repositi , ter rephilière. Oetingana patrona malis omnibus efficacem admouit curacionem.

VI. Stephani Molitoris Pfarkechensis vxor ad riuum lauabat vestes linteas , trimulo ante matrem obuersante filio. Qui cum repente subductus esset oculis , mater domum deperperavit , remque marito indicauit. Suspicatus ille , nec temerè , torrentis abreptum impetu , diligenter perquisiuit , ac tandem sub molendino , quâ incitatissima erat rotarum conuersio , oblitescentem inuenit. Conclamatum de vitâ erat. implorato nostræ Diuæ auxilio reuixit.

Pauca hinc ad annum vsque MDCXXII. in commentarios relata inueniuntur.

ueniuntur miracula, notariorum indubiè negligentia. Illustre est, quod ad annum nonagesimum tertium commemoratur. Joannes Lohner, cultro per medium collum exacto, ad vltima peruenerat: quidquid enim vel cibi, vel potionis demittebatur, per vtrumque vulnus effluebat: certus adè, interclusis vitæ necessariis, interitus imminabat. Inuocatum est Oetinganæ Virginis auxilium: coäluerè vulnera: officinis recepta suis alimenta incolumem præstiterunt.

CAPVT II.

MIRACVLA

A B.

A. C. MCD XCV

AD

M D.

I.

Cadauum Bohemiæ oppidum, A. C. MCD XCV.
 Gest, haud incelebre. Ibi Petrus
 qui-